

САДРЖАЈ

Увод	3
СТИЦАЊЕ ПРАВА СВОЈИНЕ	5
Деривативно стицање права својине	6
СТИЦАЊЕ НА ОСНОВУ УГОВОРА СА ВЛАСНИКОМ	7
Предаја и врсте предаје	8
Оригинирано стицање права својине	9
Одржај	9
Прираштај	15
Окупација	21
СТИЦАЊЕ ОД НЕВЛАСНИКА	22
Остали случајеви	23
ПРЕСТАНАК ПРАВА СВОЈИНЕ	25
Литература	26

УВОД

Право својине је најшире право држања, коришћења и располагања једном ствари у границама закона, која се може истицати према свим трећим лицима

Из наведене дефиниције се види да је право својине сложено право које сачињавају три компоненте:

Овлашћење држања

Овлашћење коришћења

Овлашћење располагања

Овлашћење држања (*ius possidenti*) је предпоставка за коришћење ствари, састоји се у правној могућности да се има фактичка власт на ствари.

Овлашћење коришћења је предпоставка за коришћење ствари, састоји се у правној могућности предузимања материјалних аката према ствари ради извлачења користи из ње, може имати два облика:

Прибирање плодова и других прихода (*ius fruendi*).

Употреба ствари (*ius utendi*), која се састоји у предузимању материјалних аката према ствари подобних да задовоље било коју потребу власника, при том власник може ствар употребљавати на било који начин.

Овлашћење располагања (*ius disponendi*) састоји се из две компоненте:

Фактичног располагања, које се састоји у предузимању материјалних аката којим се утиче на супстанцију ствари (промене којима се мења намена ствари), фактично располагање на које је власник права својине овлашћен може ићи од исцрпљења саме супстанције ствари.

Правног располагања, које се састоји у предузимању правних аката којима се право својине у целини или делимично преноси на друге субјекте, и према томе може бити потпуно и делимично.

Потпуно располагање се састоји у преносу права својине (продаја, поклон, трампа), или одрицање у одрицању од права својине.

Делимично располагање се састоји у предузимању правних аката којима власник на свом праву својине конституише права у корист других субјеката којима се право својине ограничава.

Право својине је апсолутно право и то у два следећа смисла:

Оно је апсолутно у смислу тако што делује према свима (*erga omnes*), власник има право следовања на основу којег може захтевати повраћај ствари од трећег лица, као и право да се негативном тужбом успротиви сваком ометању својине.

За својину се каже да је апсолутно право у том смислу да је у њему концентрисана сва правна власт

која се може имати над једној ствари.

Међутим када се апсолутност својине односи на врло великом броју ствари, закони постављају ограничења која некада могу ићи до забране мењања супстанце ствари.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com